

eno četrtino, kar znaša pri tretjem razredu okroglo 80 D, pri drugem razredu pa okroglo 135 D več kakor poprej. To povišanje je za odbor dokaj sitno. Odbor bo skušal skrbno gospodariti in upa, da bo v kljub podražanju železnice vendarle mogel shajati s svoto, ki so jo romarji že vplačali in torej romarjem ne bo treba doplačevati.

Mariborske novice. Zadnjo soboto so priredili v prostorih hotela Halbwidl bivši in sedanji nemški visokošolci svoj zabavni večer. Koj po otvoritvi zabave so privreli v gostilniške prostore odposlanci mariborske orjune in pozvali Nemce, da se morajo takoj raziti, ker sicer jih bodo pometali s silo iz gostilne. Nekateri so iz bojazni pred pretepom odšli, drugi se pa niso marali ukončiti nepostavni sili in je bilo šest Nemcev tepenih. Po končanem pretepu je policija izpraznila veselične prostore. — Zadnjo nedeljo sta se deljala v Mariboru dva poskusa samomora. Krog polnoči od sobote na nedeljo je skočila v Dravo vdova Druškovič. Pognala se je v dravske valove nekje v bližini Pobrežja, kjer stanuje. Valovi so jo zanesli na neko plitvino, kjer je pozabila na samomorilne namene in je klicala v temni noči cele tri dobre ure na pomoč. Krog 3. ure je slišal njeno vpitje v bližini Drave stanujoči posestnik g. Moser, ki je odpel svoj čoln in spravil vso prezeblo in otrplo Druškovič na suho, od tamkej jo je odpeljal rešilni oddelek v bolnico. — V nedeljo si je hotel za vedno prestreliti nit življenja nočni čuvaj pri tovarni Schonski in Löbel. Strel si je hotel pognati skozi glavo, a si je prestrelil samo lice. — V ponedeljek se je obesil v svoji drvarnici na Pobrežju 40 let stari kovač iz delavnice železnice Simonič. Simonič je bil na zelo dobrem glasu kot marljiv ter varčen delavec, ki si je s svojimi žulji prihranil toliko, da si je kupil na Pobrežju lastno hišo in nekaj zemlje. Imel je spore s stranko, ki je stanovala v njegovi hiši. Iz sporov so se razvile sodne pravde in zadnji ponedeljek je bil Simonič obsojen na 200 dinarjev globe in na poravnavo vseh sodnijskih ter advokatskih stroškov, ki so narasli tekom časa na nekaj tisoč kron. Iz bojazni, da bo moral za prazen nič plačati tisočake, si je vzel življenje. Zapuščal vdovo in dva nepreskrbljena otroka. — Cecilija Urisk, stanujoča na Pobrežju, Nasipna ulica 10, ki je na slabem glasu kot zelo prepirljiva oseba, je bila od okrajnega sodišča radi navijanja cen kaznovana z zaporom.

Nekaj iz življenja našega umrlega pristaša Glazerja. Iz Selnice ob Dravi poročajo: »Slovenski Gospodar« je že objavil žalosno vest, da je umrl blagi mož Marko Glazer, posestnik v Janževem vrhu pri Selnici. Mož, kakor je bil pokojnik, pač zasluži, da si ga malo natančneje ogledamo in ga stavimo za vzgled drugim slovenskim možem. Pokojni Marko je imel namreč v sebi tisti čut, katerega tako redko najdemo, čut namreč za skupno združeno delo. Od svoje mladosti pa do svoje smrti je veliko bral in se učil, in to, kar je bral in se učil, je tudi v dejanju izpeljal, in kar je sam spoznal za dobro, s tem je hotel koristiti tudi drugim. Bil je dober pomočnik in svetovalec vsem, ki so ga poznali. Zelo se je zanimal za gospodarstvo in posebno za vinogradništvo, za sadjarstvo in za čebelarstvo, v vsem je bil lahko rečemo strokovnjak. Razum tega ni bilo dela, katero rabi kmetovalec, da ga pokojni ne bi vsaj deloma razumel, bodisi sodarsko, kleparsko ali katerokoli drugo. Ni bil pa zadovoljen, da delo samo naredi, hotel ga je tudi dobro narediti. Marsikaj je sam zelo pripravno izumil. Iznašel je posebno neko primes k galični raztopnini, ki se je par let izvrstno obnesla in posebno zamorila grozdno plesnobo. S tem svojim vedno živahnim duhom se je udeleževal tudi javnega življenja. Toda tu ni bil glasen kričavec, ampak tih in miren delavec. Ako se je včasih malo razburil, zgodilo se je to le tedaj, če je slišal o kaki storjeni krivici, bodisi v zasebnem ali javnem življenju. Pri naših društvenih Poročnicah, Čitalnici, SLS in drugod ni le samo sodeloval, ampak bil je vsepovsod glavni ustanovitelj in voditelj, posebno posojilnica je z njim zgubila takorekoč svojega očeta. Nikoli pa ni vprašal, kaj mi to nese, vse je delal zastonj in kadar je bilo treba gmotne podpore, je bil on prvi, ki je navadno tudi največ daroval, dasiravno so ga skoro celo življenje trle poleg bolehnosti tudi gospodarske skrbi. Zakaj prav lahko bi o njem rekli: Na druge je mislil, na sebe je pa pozabil. Pri vsem tem javnem delovanju pa ni pozabil na svojo družino. Pridni otroci dajejo čast dobremu očetu. Skrb za otroke in ženo je bila še njegova zadnja skrb v hudi boleznih. Bil je pokojni tudi dober svetovalec v boleznih, zakaj vedna bolehnost ga je silila, da je tudi v zdravljenju veliko preskusil. Da je tako delaven in preskušeni mož svoje moči daroval tudi občini in cerkvi, kdo se bo temu čudil. Bil je prvi občinski svetovalec in cerkveni ključar dolga leta. Vsi ga bomo težko pogrešali. Da pa vera stori pravega moža, vidimo tudi pri pokojnem Marku. Velikokrat je prejel sv. zakramente, pa tako tiho je prišel k spovednici in tako ponižno je pokleknil k sv. oltarju, da se ga je komaj opazilo. Tudi to je znamenje pravega moža. Pri vsej svoji delavnosti, skušenosti in veljavi tako priprost in ponižen. Bog nam daj več takih mož. Tebi Marko pa bodi Bog plačnik!

Novice iz Ribnice na Pohorju. Na veliki četrtek zjutraj so našli v kapeli blizu materne groba zraven pokopališča Anastazijo Ferenčak mrtvo. Bila je učiteljica pri Sv. Marjeti pri Ptuj. Ona se je ponoči zastrupila. Po zdravniškem potrdilu je to storila v hudi živčni boleznih, melanholiji in duševni boleznih. Zato je bila tudi cerkveno pokopana. — Na veliko nedeljo zjutraj je v Gradcu v bolnici umrl daleč znani Jožef Ptačnik, posestnik, krčmar in mesar. Kako je bil priljubljen, je pokazal dne 16. aprila njegov pogreb. Mrtvega so semkaj pripeljali ter je bil pogreb velikanski, kakor ga Ribnica malokdaj vidi.

Naš vrli pristaš Jožef Habjanič umrl. Iz Libanje pri Ormožu smo prejeli žalosno vest, da je umrl tamošnji veleposestnik g. Jožef Habjanič. Blagopokojni je dalje časa bolehal na ledvicah in je zapustil ženo s 7 nepreskrbljenimi otroci v starosti 51 let. Rajni je bil steber naše

stranke v ormoškem okraju in je kot tak zavzemal razna odlična mesta: bil je cerkveni ključar na Svetinjah, župan, član načelstva svetinjske posojilnice, član zadruga v Ormožu, član krajevnega šolskega sveta itd. Kot skozinskož značajno veren mož je bil rajni pravi krščanski oče, vzgleden gospodar in sploh mož prave slovenske korenine, kojega bo pogrešal celi ormoški okraj. Pogreb se je vršil danes v četrtek izpred hiše žalosti na Lobanji na pokopališče na Svetinjah. Blagemu in za celi okraj nezabnemu rajnemu svetilu večna luč, njegovi družini pa naše iskreno sožalje!

Poročilo o dr. Pivkovem shodu v Mozirju. V nedeljo, dne 5. aprila, je bilo pri cerkvi razglašeno, da bo imel shod pri Goltniku poslanec dr. Pivko. Nekaj naših radovednežev je šlo h Goltniku, da bi videli in spoznali tega poslanca, kojega prvo delo je bilo, da je glasoval za višje davke. In res, po dolgem čakanju se zbere nekaj ljudstva, večina je bila iz trga iz vrst naprednjakov in shod se je pričel. Predsedoval je dr. Goričar, ki se zelo zanima za politiko JDS. Prvi je govoril dr. Lipold iz Maribora, ki je hvalil sedanji položaj, poslance narodnega bloka, in udrihal po klerikalcih in navduševal za JDS. Naj pač Mozirjani ostanejo zvesti, kakor je moj sodnik Ivan, potem Vam bo vsem dobro. Potem pa nastopi dr. Pivko. Kako je ta človek govoril in slovenski narod zasramoval, bi zlepa ne verjeli. Rekel je: Vi se jezite na davke in da ves denar gre v Beograd, a nimate prav, ker v Srbiji in v Crni gori je še veliko za popraviti, kar pri nas ni treba, ker imamo že vse napravljeno. Pa me vpraša fant, ki gre k vojakom, zakaj mi Slovenci nimamo nobenega generala, v Srbiji pa toliko. Ljudje, kaj si pa mislite, kaj smo Slovenci proti Srbom? Mi Slovenci sploh nismo sposobni, da bi imeli generala. Za davke plačevati smo sposobni, a za drugo ne! Pa je pripovedoval, kakšen teror so izvajali klerikalci ob volitvah na prižnicah in v spovednicah. Rekel je, da je dobil iz Mozirja pismo, kako se je tukaj agitiralo. Če je res kdo pisal iz Mozirja, je gotovo zamenjal Ivana Lipold in Ivana Klemenak in druge za klerikalce, ker so se cele noči pehali s plakati in agitirali za blok. Rekel je tudi, da razni župniki pišejo in odobravajo njegovo politiko, seveda imena ni vedel nobenega povedati. Čez naše časopise »Slov. Gospodar« in druge je rekel, da samo gnojnice zlivajo po ljudeh, »Jutro« in »Domovina« so pa dostojni listi. Hvalil je Radiča, kako fejest fant je, ker se je približal narodnemu bloku. Shod se je klaverno obnesel in z njegovo govorom niso bili niti njegovi volilci zadovoljni. Posebno razočarani so delavci, ki bodo morali novi davke plačevati. Drugič bomo preskrbeli, da ne bode blatil tako slovenskega našega ljudstva in da se bode moral zagovarjati, drugače jo bode moral odkuriti, kakor jo je svojčas dr. Kukovec.

Razmere pri drž. rudniku v Grižah. Način, kako se postopa pri nas v drž. premogokopu Zabukovec z domačimi rudarji, je skrajno krivičen. Pri rudniku komandirajo orjunci in socijalpatrijotje in ti uživajo tudi vse milosti, dočim se naše ljudi, ki so se celo svoje življenje mučili z dolgletnim delom v tem rudniku, meče na cesto ter se jim jemlje kruh. Popolnoma izčrpani in brez moči so brez zaslužka, na drugi strani si pa izpopolnjuje orjuna svoje vrste z novimi delavci iz Idrije, katere sprejema uprava potem, ko je domačine vrgla na cesto. Ti novinci so nastavljeni samo na takih mestih, kjer je delo lahko in brez nevarnosti: ter bi ga lahko opravljali tudi stari, obnemogli rudarji, ki danes vsled odpustitve stradajo. Kaka demokratska zagrizenost vlada med uradniki rudnika, pričajo zadnje volitve dne 8. februarja t. l. Takrat se je dogodilo poleg druge agitacije tudi to, da je eden uradnikov pekal nekemu nevednemu delavcu samo 4. skrinjico, da vrže v njo krogeljico.

V vodnjaku je utonil na veliki petek ugleden in spoštovan kmet Florijan Perše v Podgorju pri Slovenjgradcu. Popravil je pumpo pri vodnjaku, ki se je bila pokvarila. Neprevidno je pri tem delu stopil in padel v vodnjak. Eden od v bližini stojišč je videl ta nesrečni padeč, a predno je prišla pomoč, je bil Perše že mrtev. Pokojni je bil ugleden mož, naš somišljenik, naročnik naših listov, priden gospodar, skrben oče in 24 let cerkveni ključar pri podružnici sv. Duha. Blagopokojni zapuščal ženo in 8 otrok, od kojih je 6 nepreskrbljenih. Veličastni pogreb na veliko noč je dokazal vsestransko priljubljenost rajnega Florijana, kojemu svetila večna luč!

Kaj lahko opraviš v tajništvu SLS v Celju? Vsak somišljenik ali somišljenica naše Slovenske ljudske stranke dobi v tajništvu v Celju brezplačna pojasnila ali navodila v sledečih zadevah: 1. Prošnje za oprostitev, premestitev, dopust ali skrajšanje službovanja pri vojaštvu. 2. V davčnih zadevah prizive in pritožbe, napovedi itd. 3. V pravnih in spornih zadevah daje po pravnih strokovnjakih potrebna pojasnila. 4. V zadevi zavarovanja oskrbi vse potrebno pri najboljši slovenski zavarovalnici, t. j. pri Vzajemni. Če ste zavarovani pri kakih tuji družbi, Vam pripomremo, da lahko odstopite ali pa zvišate pri domači zavarovalnici. 5. Tajništvo posreduje pri civilnih in vojaških oblastih. 6. Sporoča našim gg. poslancem želje in zahteve naših ljudi. 7. Daje pojasnila glede shodov, organizacij itd. Vsak, kdor se obrača do tajništva pismeno, naj priloži znamke za odgovor. Tajništvo posluša dnevno, *vzvezši nedelje in praznike, od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Naslov: Tajništvo SLS v Celju, hotel »Beli vol«.

Komanda vojnega okrožja v Celju je izdala potem okrajnega glavarstva v Smarju naslednji poziv vsem občanom: V svrhu izdaje vojaških odpustnic se vrši v Celju dne 25. aprila t. l. ob 9. uri dopoldne prisega vseh vojnih obveznikov vašega sodnega okraja, ter se s tem od vsake občine zahteva, da izvrši omenjeno naredbo in pošlje vse vojnoobveznike, kateri še niso v naši armadi prisegli, k prisegi, s pripombo, da nimajo pravice do polovične voznje po železnici. Res je, da marsikdo nima vojaške odpustnice, katera je potrebna na primer za skrajšani rok vojaške službe, vendar pa ne razumemo

omenjene naredbe, s katero morajo dotični, za katere pride ta odlok v poštev in katerih je v našem okraju mnogo, hoditi peš 25 km do železnice ter s celo vozovnico v Celje. Ali bi jih ne mogla zapriseči naborna komisija, ki pride letos v Kozje?

Umrli je v Celju zadnji četrtek, dne 16. t. m. znani notar g. Jurij Detiček. Blagopokojni je dosegel starost 79 let. Pogreb se je vršil zadnji onedeljo izpred hiše žalosti na pokopališče. Rajni je bil devet let notar v Gornjemgradu. Leta 1888 je ustvaril notarsko pisarno v Celju, kjer je deloval do svoje smrti. Rajni g. notar Jurij Detiček je bil po celem celjskem okraju znana odločno slovenska osebnost. Stal je pogumno na slovenski strani v onih burnih časih, ko so se Nemci in nemškutarji borili na vso moč proti vsakemu Slovincu, ki se je drznil v javni službi pokazati slovensko lice. Rajni Jurij bo ostal v srcih vseh, ki so ga poznali, v trajno hvaležnem spominu!

Uboj z grabljami. Na Razboru pri Zidanem mostu se je zgodil na veliki četrtek žalostni dogodek, ki zopet priče, kam pripelje človeka pijančevanje in mrznja do dela. Na veliki četrtek se je vračal pozno zvečer Jožef Roštohar pijan iz Laškega, kjer je bil sejm. Ko je šel mimo hiše pokojnega strica, je začel s kamenjem razbijati okna. Nato jo je odkuril. Stričevi so ga zasledovali, hoteč ga spoznati, in ga dohiteli pri domu, ki ga je on v teku štirih let zapravil. Ko ga je opozorila njegova sestrična na nelep čin, jo je ta začel suvati in ji groziti z nožem. Na krik je prvi prihitel sosedov fant Martin Palčnik, hoteč ukrotiti suroveža. Ta je pa zgrabil blizu stoječe grablje in vdaril Palčnika s tako silo po glavi, da mu je razbil lobanjo in je ta čez par dni v bolnišnici izdihnil. Prezgodaj umrlemu mladeniču svetila večna luč!

Požar v Sromljah pri Brežicah. V noči od sobote na Belo nedeljo je okrog polnoči začel goreti v Oklukovi gorinski hram posestnice vdove Ane Krošelj, p. d. Oključenke. Zgoreli sta dve preši, za približno 100 hl sodov, vinske kadi in skafi, vsa živinska krma. Vse je pogorelo dotal, na pogorišču se vidijo le zviti obroči vinske posode. Zavarovalnina je mala. Ta hram je bil od zlobne roke vžgan že približno pred enim letom, tudi ponoči, pa so še pravočasno opazili ogenj in ga pogasili. Pri prvem požaru pred dobrim letom, ko je obenem na treh krajih gorelo, so kot osumljenega odvedli v zapore posestnika Jož. Dvoršaka, a ga pozneje izpustili. Tudi zdaj so istega posestnika krožniki kot osumljenca odvedli pred sodišče. Že pred dobrim letom je isti posestnik Ani Krošelj ponoči od zlobne roke vžgan zgorel popolnoma kozolec in zdaj pa vinski hram. Če posestniku v teku dveh let zgori dvojni gospodarsko poslopje, je to strašni udarec. Škoda pri tej posestnici znaša okrog 200.000 dinarjev. Ker je pogorela posestnica vdova povsod spoštovana in pomilovana vredna, se usmiljenim srcem priporoča za podporo.

Zločin vojaškega begunca. V nedeljo okoli poldnevnejših dopoldne se je dogodil v petrovaradinski trdnjavi težak zločin. V trdnjavskem prostoru so se pripravljali na neko sokolsko slavnost, katere sta se hotela udeležiti s svojima soprogama tudi častnika Milan Pavič in Dušan Kokotovič. Komaj pa sta prestopila vhod v trdnjavo, jima je začel slediti na straži stoječ vojak. Poročniku Kokotoviču se je vojak zdel sumljiv in je prijel za revolver. Preden pa je revolver izvlekel iz torbice, je vojak že ustrelil in poročnik Kokotovič se je zgrudil mrtev na tla. Tudi poročnik Paviča, ki je hitel svojemu tovarišu na pomoč, je vojak ustrelil. Streljanje je slišal slučajno ruski civilno oblečeni polkovnik Susepneki, ki se je bližal mestu nesreče v biciklom. Vojak je z enim strelom pogodil tudi njega. Vse v strahu so pritekale na lice mesta žene in nekaj vojakov, pa bilo je že prepozno. Na mestu so ležale tri žrtve. Preiskava je dognala, da je streljal neki Arnavt, ki je moral za kazen služiti poldruge leto naknadno kot vojaški begunec. Zločinec pa je pravočasno pobegnil. Ponoči se je vrnil pred vojašnico in streljal na stražo. Zjutraj so našli na postaji v Petrovaradinu njegovo torbico za patrone, kapo, čevlje in 15 nabojev, on pa je popolnoma neznan kam pobegnil.

Izjava. Podpisano uredništvo »Slov. Gospodarja« izjavlja, da g. Vinko Lapornik, posestnik pri Sv. Lenartu n. Laškim, ni pisec zadnjega dopisa iz ravnokar omenjenega kraja v našem listu. — Uredništvo »Slovenskega Gospodarja«.

Dopisi.

Sv. Miklavž pri Hočah. Razdelitev občinskega pašnika med posamezne posestnike, katera je postala z razsodbo deželnega sodišča pravomočna, ne da našemu socialdemokratskemu županu miru. Z razdelitvijo pašnika nekateri občani niso zadovoljni in to izrablja novi g. župan zase, ter jih hujska, da se naj ne pokorijo pravomočni razsodbi sodišča, ampak naj uporabljajo kakor prej, cel pašnik. Da ne bodo ti občani zabredli v velike sodnijske stroške, je najboljšje, da počakajo, da skuša g. župan sam iti skozi zid.

Sv. Martin pri Vurbergu. Na velikonočno soboto sta se zgodili kar dve nesreči pri nas. V Spodnjem Dupleku so fantje streljali z možnarji. Nabijal je možnarje z železnim klinom Ivan Jakopec. Bil je premalo pazljiv, vnel se mu je smodnik ter mu raztrgal levo roko tako, da so mu prsti odpadli, višje lakta pa mu je zlomilo roko. Ponesrečenca so spravili v bolnico. Proti večeru istega dne so se fantje pri Sv. Martinu na drugem strelišču mislili začeti pretepatati. Ana Sekol je šla po svojeja zaročenca med fante, med tem sta jo napadla brata Berlinger iz Vurberga. Eden ji je dal par zausnic, drugi jo je vrgel tako nesrečno, da je pri priči umrla. Tako daleč spravi človeka alkohol in nevera ter nesrečno pretepanje. Starši, premislite, kakšna nesreča preti Vašim otrokom, ako bodo brezversko živeli.

Dajte mladino v naša društva, naročite jim dobre časnike in knjige in se ne boste kesali.

Sv. Martin pri Vurbergu. Minule so volitve, a dobrot, katere so nam ponujali razni agitatorji, ni od nikoder. Na grodu narodnega bloka v Spodnjem Dupleku je trgovec Kostajšek govoril, češ, klerikalci so krivi, da se še zemlja ni za stalno razdelila. G. Janko, kdaj je že minul 8. februar, ali še do danes ni Vaš vsegamogočni dr. Pivko rešil tega vprašanja, kakor ste to prej trdili, ako zmaga narodni ploh. Zabavljali ste na visoke davke, katere so po Vaši napredni pameti zakrivali klerikalni tigri. Kdo je po vaših davke? Ali ne tisti narodni blok, za katerega si je ubogi atek skoraj jezik zbrusil. Hvalili ste dr. Pivka, kako požrtvovalen je. G. Janko, prosimo, povabite ga k nam, da ga bomo bližje spoznali ter vprašali o Vaših sladkih obljubah!

Crešnjevec pri Slov. Bistrici. Kakor povsod, so tudi pri nas pred volitvami vstajali razni preroki, ki so nam obljubovali eno in drugo, samo da bi dobili volilce na svoje litanice. Ceravno so nasprotniki naznanjali, da na Crešnjevcu klerikalcev ni več, smo vendar izšli iz volilnega boja najmočnejši in sicer 118 glasov, kar ni malo, a naši obrekovalci od narodnega bloka, ali po domače narodne klade, pa samo 18. Kaj ne, gospodje crešnjevske škriči, da je škoda za podplate, ki ste jih trgali po Vrhlogi, Leskovcu in drugih krajih naše župnije. Škoda tudi za plakate, katerih je bil vsak plot poln. Vsak Vaš volilec bi si lahko bil vzela dva, pa bi jih še nekaj ostalo. Nismo nevoščljivi našim nasprotnikom njihovih uspehov, a da je naš gospod nadučitelj doživel takšno sramoto, se nam pa res smili. Vsak večer pred volitvami je bil na potu, da bi spreobrnil grešne klerikalce, ker naši jutrovcji nas imajo za grešne, ker ne poslušamo »Domovine« in njihovih drugih brezbožnih listov, a nazadnje samo par kroglic od njegovega štaba, a kmetskih glasov pa nič. Razumljiva nam je žalost Vašega nadebudnega sinčka, kateri je z bridkim glasom na večer volitev tožil: »Vsi so nam obljubili, da bodo volili štrto, a so spustili v farško.« Za bodoče Vam, g. nadučitelj, svetujemo, naj bode Vaša prva dolžnost naša šola in naši otroci. Spravite našo šolo na isto stopnjo izobrazbe, kakor je bila pod vodstvom g. Polanca, tedaj pa Vam je prosto, uganjati politiko, kolikor se Vam ljubi. Dokler pa ne dočakamo tega, pa bodite mirni, ker mi ne plačujemo ljudi prostovoljno za agitacijo, ampak samo za učenje naše dece. Za danes o tem dovolj, prihodnjic se porazgovorimo z Vašimi pomagači. — Kar se tiče našega občinskega gospodarstva, moramo pripomniti, da je prav žalostno. Gospodarijo nam združeni samostojneži in socialisti, kateri se pa svojega imena sramujejo, zato so si pa nadeli na sebe pavovo obleko ter se menujejo: Skupina dela in reda. Kako delajo ljudje čast svojemu imenu, priča to, da še novi odbor občinskega gospodarstva prevzel ni, ker župan ne mara računati dati od zadnjega triletnega gospodarstva. Pa kaj je Vam to, samo da ste zmagali, kakor ste bahato naglašali takoj po volitvah v Vašem »Napreju« števil. 34 od lanskega leta. Mislimo, da se Vam ljudstvo ne bode posebno prikupilo, ko bode izreklo sodbo o Vaši iz vseh kotov skrupicni skupini »Ne-reda in ne-dela.«

Sv. Jakob v Slov. gor. Ker me je zadela izredna čast, da se me je neki naš republikanec — sicer ne vem več, kakor za enega — spomnil v svojih cajtengah, si štejem v sveto dolžnost, se mu za njegove vrstice dostojno zahvaliti in jih nekoliko spopolniti. Z največjim veseljem sem opazoval, kako so se naši zavedni Sentjakobčani udeleževali volilnih sestankov. Bili so prav imenitno obiskani, le škoda, da Vas ni bilo zraven! Da sem pa imel kar 17 sestankov, tega pa res še do danes nisem vedel in sem prav ponosen na to lepo število. Kar me pa danes še prav posebno veseli, je pa to, da se nisem čisto nič motil, ko sem na vseh sestankih našim ljudem povedal, naj čisto nič ne verujejo Radičevim republikancem, ker ti sami ne verujejo v svojo republiko ter hočejo slovensko ljudstvo z njo samo zmotiti, kakor so hrvaško. Veseli me, da se nisem motil, ko sem ljudem povedal, da bodo republikanci, ki ne vedo, kaj hočejo, pri prvi priliki zatajili svoje republikanstvo, kar so danes že v resnici njihovi poslanci v Beogradu storili. Pač pa se čudim, ljubljeni volile republikanec, da ste si ravno na dan volitev zateleli pridige, če Vas pa sicer nobeno nedeljo ni niti v cerkev, niti blizu cerkve. Ste pač slišali na svojih imenitnih republikanskih shodih in čitali, da masniiki drugega ne delajo na priznanci, kakor da agitirajo in ste le enkrat to reč hoteli slišati, pa ta nesrečni fajmošter ravno ta dan ni pridigal. Če pridete k meni, Vam povem, zakaj ne! — Dobro delo bi storil g. dopisnik republikanec, če bi g. Ognerja podučil, da vsak, ki hoče pri volilni komisiji sodelovati, mora si preje malo volilno postavo prečitati, potem se mu ne bo zgodilo, da bi ga predsednik volišča moral odsloviti. Če bi pa bilo odvisno od mene, pa bi zastopnika republikancev prav rad pripustil v volilno komisijo, ker bi se potem na lastne oči prepričal, kako so Sentjakobčani preveč zavedni in poučeni, da bi se dali zapeljati v stranko, ki sama ni vedela, kaj pravzaprav hoče. Videl bi zastopnik radičevcev, kako so odločno in zavedno volili naši ljudje po lastnem prepričanju SLS, kateri bodo vedno zvesti ostali. Zato tudi žalibog vkljub vsem različnim težavam, ki jih imam pri Sv. Jakobu, ne morem izpolniti pobožne želje ljubega republikanec in oditi, odkoder sem prišel. Pač pa bi si predržnil podeliti g. republikancu dobrohoten nasvet, naj gre kmalu z pet v Zagreb, da ga bodo Hrvatje tam poučili, da z republikanstvom ni še ništa več in se je tudi on pri Sv. Jakobu zastoj trdil zanj. Pozdravlja: Erhatic Martin, župnik.

Gornja Radgona. Na velikonočni pondeljek nas je odlikoval s svojim obiskom prevzvišeni vladika dr. Karlin. Ostal je čez noč naš gost. V torek zjutraj pa se je odpejal v Apače blagoslovit Meinlovo kapelo. — Kakor čujemo, se naše okrajno glavarstvo resno misli preseliti iz Ljutomera v Gornjo Radgona, če mu ljutomerska občina

ne zagotovi primernih prostorov. — V tem letu smo pokopali že šest fantov v starosti od 18 do 25 let. Trije: Anton Paluc iz Polca, Franc Simenčič iz Lomanoš in Jakob Vogrinec iz Ščavnice so umrli na tuberkulozi. Jan. Osojnik iz Gornje Radgone, vzoren Marijin družbenik, je bil v nedeljo še pri službi božji, popoldne je šel na pokopališče, kakor bi si šel iskat svoj grob in v noči je umrl. Jožef Jaušovec iz Podgrada in Friderik Hujs iz Gornje Radgone sta bila godbenika, člana godbenega društva »Mura.« Prvi je še sviral pri slavnosti požarne brambe povodom odlikovanja nekaterih starejših članov, po noči pa je umrl; drugi je hotel iti pogledat v nov studenec, a je pri tem tako nesrečno padel, da si je razbil lobanjo in kmalu nato mazičen s sv. oljem, izdihnil. Pogreb, ki se je vršil na velikonočno nedeljo ob ogromni udeležbi ljudstva, je bil silno ganljiv in pretresljiv. — V torek, dne 7. aprila, smo pložili k večnemu počitku gospo Ano Neudauer iz Crešnjevec, mater posojilničnega tajnika g. Alojzija Neudauer. — Na veliki četrtki sta se vršila v Posojilnici kar dva občna zbora: Posojilnice in krajevne organizacije SLS. Poročal je tajnik g. Merko Kranjc iz Maribora. — Na Belo nedeljo pa je prihitel med nas naš splošno priljubljeni poslanec dr. Hohnjec. V napolnjeni posojilnični dvorani je navzočim volilcem zanimivo pojasnjeval sedanji politični položaj in z njemu lastno fineso razkrinkal sovražnike našega slovenskega ljudstva.

Stojenci, Pivko-Rezman-Kostanjevec, ali prvega kmalu bo žalostni konec. Posebne vrste patrijot je tukajšnji trgovec Rezman. Na velikonočni pondeljek se je na shodu kakor petelinček zavzemal za dr. Pivka. Za prvokrat mu še velikodušno odpustimo z nasvetom, da naj takoj opusti orjunaške manire in hvalisanje orjuncev, ali pa naj živi od Pivkovih 14 glasov in ne od nas kmetov in delavcev. S svojim izživanjem bi nas lahko prisilil, da mu ob prvi priliki zabrenkamo dvadesetpet. — Druga Pivkova dika, neki Kostanjevec, bi jo bil pa že skoraj na licu mesta izkupil. Mi kmetje si na tako velik praznik vendarle nismo hoteli umazati svojih rok. Dokler je imel dr. Pivko take prvorazredne neznačajne za priganjače, še tistih borih 14 glasov več dobil ne bo! Sicer mu pa takšnega adjutanta iz srca privoščimo in je bilo prav zabavno gledati, kako se je ta žalostna figura obnašala na desnici karzanskega fumaka. Za v cirku! — Nekdo, ugameš kdo?

Sv. Bolfenk pri Središču. Zadnji »Slovenski Gospodar« poroča o razdelitvi slabostojnežev. To se je res zgodilo in sicer radi tega, ker so slabostojni generali Zabavnik in vitanski atek, zadnji radi tega, ker se mu je vzela generalska uniforma požarne brambe, uvideli, da ne zmorejo več vladati cele bolfenske fare. O novem odboru slabostojnežev pa je rekel nek mož, ki se ne peča s politiko: »Ta je pa dobra, gliha v kup štriha.« Res je tako, če se slišijo imena Gregorinčič, Levanič Franc, Nerad, Jurij Cmagar in Vogrinčev Stefek. Lepše pa še pride! Novi slabostojni odbor hoče s pomočjo samostojnega kandidata Znidariča (prej demokrat) in krčmarja Bolfenka Gregorinčiča tukaj ustanoviti »konzum« za viničarje. V tem konzumu bo baje vse zastoj. Take govornice vsaj razširjajo, da bi pridobili kolikor mogoče več nevednih kalinov. Pri vsem tem pa gre le zato, da bi na račun revnega ljudstva zaslužili brezposelni propadli slabostojni kandidati Znidarič in krčmar Bolfenk Gregorinčič. Ostali ne pomenijo nič! Škoda je le, da se je dalo premotiti do sedaj še nekaj dobrih in poštenih mož; upati pa je, da se ti še v zadnjem času spametujejo. Bo le njim samim v korist! Želeti pa je, da bi kaj več zaslužil slabostojni poverjenik kolporter Vogrinčev Stefek. Vsi poštene viničarji in tudi mali posestniki pa se oklenite na novo se osnovane strokovne viničarske organizacije, ki stoji na stališču krščanskega socializma. Edino zadnje je pravo ter poslušajte moše krščanskega političnega naziranja! Vsi drugi so krivi preroki!

Salovci pri Središču. Tukaj je umrla nagle smrti užitkarica Marija Trstenjak, p. d. Zovečarka, kaj jo je zadela. Blag ji daj večni mir in pokoj! Na sedmimi je nabral Andrej Trstenjek, brat soproga zgoraj imenovane, lepo svoto — pa ne dinarjev za Dijaško večerjo, ampak psovk na SLS in njene pristaše v občini Salovci.

Zavrč. Enega najboljših mož župnije je pobrala nenadna bolezen. Bil je to g. Jaksip Vuk, trgovec v Dubravi. Z neumorno marljivostjo je gospodaril do zadnjega; reveži so izgubili v njem svojega dobrotnika, župnija pa vzlednega krščanskega moža. Ob grobu, kamor so ga spremljali dne 10. t. m. njegovi prijatelji in znanci v nenavadno velikem številu, mu je lepo govoril v slovo g. dekan Ant. Podvinski in pevci od Sv. Marjete so mu zapeli pretresljivo žalostinko. Počivaj v miru, blagi mož!

Polzela. S posebno vno smo letos hiteli na goro Oljko. Saj je bila ta dan, namreč na velikonočni pondeljek, ravno obletnica, ko so nekateri člani gotove polzelske intelligence oskrnili svečišče na tej krasni gori. Vem, da se še vsi spominjate, kako je neka vobče znana A. B., hči mizarja, spovedovala svojega častilca v spovednici in kaj so počeli drugi »imenitni« člani najbolj »imenitne« družbe na Polzeli, pod vodstvom seveda tudi najbolj »odličnega« svojega voditelja učitelja J. V., ki se je pozneje s tako vno zgovarjal. Morali smo se zahvaliti na gori Oljki Vsem gočnemu, ki je v svoji modrosti odredil, da nas je letos ravno tudi o Veliki noči moral zapustiti omenjeni učitelj J. V., kar smo že dolgo želeli vsi Polzelski domačini. Uverjeni smo, da bo sedaj konec vsesrtramskim preprirom na Polzeli in da se bodo sedaj nehala večna naznanjanja na različne oblasti. Upamo, da bo kmalu moral zapustiti Polzelo tudi slavni oproda in pomagač učitelj V.

Polzela. Prav majo dopisov, oziroma novic se čita iz Polzele, akoravno je zadosti gradiva, katerega bi naj javnost zvedela. Tukajšnji Sokol je začel glavo dvigati in to smemo trditi, da na pritisk (seveda indirekten) par tujcev-privandrovcev. Tudi pri nas se najdejo nekateri izdajalske hiše, katere nasedejo tem orjunaškim bahanjem. Povemo pa javnosti, da privoščimo vse polzelske sokoliče iz srca

njegovemu društvu, kajti v druga društva itek nimajo dostopa. Čudimo pa se Čmekovi materi, da je ona tako ponosna na svojega sokolička. Svetujemo tej ženski, da naj svojega sinčka vzgojuje v pravi krščanski ljubezni. Našega somišljenika g. župana tudi napada neki nesramnež iz Polzele v ničrednem časopisu »Domovina.« Seveda, pustil bi naj žerjavovcem vse prosto, da bi oni županovali, potem bi bilo vse v redu, ker pa je župan vršil vestno svojo župansko službo, to pa seveda gg. orjuncem ni po volji. Bodite vsi prepričani, da se še bo tista gniloba iz Polzele iztrebila, katera se je semkaj naselila in zastuplja dopisom.

Vojnik. Kakor povsod po deželi, tako je tudi v naš sicer mirni trg zašlo nekaj političnega vrvenja, kar se je ob priliki pokazalo, ko se je neki mladi nacionalist jezil na gotove osebe in se vlekel za nekega zavednega nacionalista in požrtvovalnega državljanja. Ker imamo mi o državi in o naciji precej drugačne pojme kot takozvani naprednjaki, bi le-tem gotovo ne škodovalo, ako jim to v kratkem povemo. Pravi državctvorec in naprednjak bi moral spopostovati vsako pošteno prepričanje, ocenjevati človeka po njegovi notranji vrednosti in ne samo po njegovem zunanjem programu; držati se mora v borbi z nasprotnikom povsod in vselej pravil dostojnosti in biti mora pripravljen za lojalno sodelovanje z vsakim v blagor skupnosti. Ker pa vseh teh vrlin pri naših nacionalistih ne opažamo, ni čuda, da nimajo nobenega vpliva, dasiravno imajo pri kozarcu polna usta »nacije.« Glavna stvar, ki je pa najbolj značilna zanje, je pa njihova maščevalnost, neuvaževanje nasprotnega mnenja, blodnja, da imajo le oni prav in nobeden drugi. Mnenja so, da je treba vse uničiti, kar ne odgovarja čisto njihovemu pogledu na stvari in da je v borbi raznoterih mišljenj in stremljenj dovoljeno vsako sredstvo, da uveljavijo sebe. Zato pa mi take »nacionaliste« odločno odklanjamo, ker smo mnenja, da kdor hoče druge vladati, mora znati obvladati najprej samega sebe.

Zidanimost. Pri nas je na velikonočni pondeljek izdihnila svojo blago dušo gospa Marija Skamer, roj. Solnič. Rajna, ki je dosegla starost 70 let, je bila daleč na okrog znana kot pobožna in blaga žena ter naša somišljenica. Njej se ima zahvaliti ta kraj tudi za cerkvico, za katero je neumorno zbirala prispevke ter tudi sama mnogo darovala ter jo pozneje vzdrževala. Svetila blagi pokojnici večna luč!

Sv. Jedert nad Laškim. V nedeljo, dne 26. t. m., bode po prvem sv. opravilu shod SLS, popoldne po večernicah pa občni zbor Čitalnice. Na obeh govori g. Marko Kranjc iz Maribora.

Gospodarske vesti.

Iz vinskega trga. Trgovina na domačem trgu bi bila lahko neprimerno boljše. S Čehoslovaško navzlic povpraševanju ni mogoče skleniti večjih kupcij. V okolici Vršca notirajo 9odstotna bela vina 5—5,25, 9,5% na bela 3,50—5,75 din., 10% na črna vina pa približno 4 din. 1 liter. Na Hrvaškem se plačujejo bela vina iz Zagorja po 5 in več din., v Sremu bela vina celo po 7—8 din. V Sloveniji se cene menjajo. V Mariboru kupujejo srednje kvaliteto po 7,50—8 din., belo boljše vrste 9—10 din. Ljutomerška vina notirajo 8—9 din., boljše vrste 10—11 din. Črna vina ne gredo v promet. V Avstriji je položaj neizpremenjen. Konzum bi bil lahko večji. Cene se gibljejo za vina iz leta 1924 med 80 in 90 grošev liter. Tudi na Madžarskem položaj ni zadovoljiv. Nekateri trdijo v Budimpešti skušajo izvažati vino v Avstrijo. Cene notirajo po vinogradih: Kečkemet 11,5% 700—750 mk, Blatno jezero 700—800, Tokaj 12—14,5% iz leta 1924 1000 mk. Na Čehoslovaškem je položaj neizpremenjen. V okolici Bratislave notirajo vina iz leta 1924 7,50—8 čk, v okolici Baresgara 5—6 čk liter.

Vinarsko društvo za okraj Gornja Radgona naznanja, da se vrši redni letni občni zbor dne 3. maja, t. j. v nedeljo, ob 8. uri zjutraj, v gostilni Karboš v Gornji Radgoni. Predava priznani vinarski strokovnjak. Člani in splošni vsi vinogradniki, pokažimo, da se zavedamo važnosti naše vinoreje!

Kmetijska shoda. V nedeljo, dne 26. aprila, se vrši kmetijski shod in sicer popoldne v Sl. Bistrici, popoldne pa na Crešnjevcu. Predaval bo g. Ivan Skrlec, posestnik v Vičancih pri Veliki Nedelji, o naprednem kmetijstvu. Vabljeni so vsi kmetjskega stanu: možje in žene, stari in mladi. Kažite, da se zanimate za napredek v kmetijstvu!

Mariborski trg. V sčboto, dne 18. t. m., je bil trg precej dobro preskrbljen in obiskan in tudi promet je bil okoli 10. ure zelo živahen. Vsled hladnih dnevov, ki so bili zadnji čas, je prišlo celo 37 slaninarjev na trg, čeravno je njihov čas že končal. Ti le so prodajali meso še vedno po prejšnji ceni in sicer svinjino po 20 do 35 din., slanino po 20 do 30 din. in drob po 20 din. 1 kg. Domači mesarji pa so prodajali govedino po 15 do 17,50 din., teletino po 20 do 23 in svinjino po 20 do 22 din. kg., drob pa po 10 do 12 din., noge po 4 do 5 din., klobase pa še vedno po 25 do 50 din. in prekajeno meso po 25 do 40 din. kg. Drugače pa je postalo po praznikih vse malo ceneje. — Perutnina (okoli 600 komadov) po 15 do 50 din., goske in race po 60 do 80 din. in purani po 80 do 120 din. komad. Dimači zajčki po 8 do 40 din. Kozlički (okoli 40 komadov) po 50 do 100 din. Kanarčki po 25 din. Grlice pa po 75 din. par. — Krompir, sadje, zelenjava in druga živila: Cene so bile krompirju po 9 do 10,50 din. mernik, jabolkom 3 do 8 din., hruškam 8 do 14 din. kg. limonam 50 para do 1 din. pomarančam 1 do 3 din. komad, čebuli 3 do 6 din., česnju 5 do 12 din., sigam 6 do 12 din. venec, kislemu zelju 3 do 3,50 din., kisli repi 2 din., stročnemu grahu 12 din. kg. jajcam 1,25 do 1,50 din. komad, mleku 3 do 4 din., bučnemu olju 22 do 20 din. l.